

ציפית לישועה?

"תנו רבנן: כשחרב הבית בשניה, רבו פרושין בישראל שלא לאכול בשר ושלא לשתות יין.

נטפל להן ר' יהושע, אמר להן: בני, מפני מה אי אתם אוכלין בשר ואין אתם שותין יין? אמרו לו: נאכל בשר שמאנו מקריבין על גבי מזבח, ועכשיו בטל? נשתה יין שמנסכין על גבי המזבח, ועכשיו בטל? אמר להם: אם כן, לתם לא נאכל, שכבר בטלו מנחות! אפשר בפירות. פירות לא נאכל, שכבר בטלו בכורים! אפשר בפירות אחרים. מים לא נשתה, שכבר בטל ניסוך המים! שתקו.

אמר להן: בני, בואו ואומר לכם: שלא להתאבל כל עיקר אי אפשר - שכבר נגזרה גזרה, ולהתאבל יותר מדאי אי אפשר - שאין גוזרין גזירה על הצבור אלא אם כן רוב צבור יכולין לעמוד בה...

אלא כך אמרו חכמים:

**סד אדם את ביתו בסיד, ומשייר בו דבר מועט...
עושה אדם כל צרכי סעודה, ומשייר דבר מועט...
עושה אשה כל תכשיטיה, ומשיירת דבר מועט...**

שנאמר: אם אשכתך ירושלים תשכת ימיני תדבק לשוני לחכי וגו'...

וכל המתאבל על ירושלים - זוכה ורואה בשמחתה, שנאמר: שמחו את ירושלים וגו'." (תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא דף ס עמוד ב)

"אמר רבא בשעה שמכניסין אדם לדין אומרים לו נשאת ונתת באמונה קבעת עתים לתורה עסקת בפריה ורביה צפית לישועה וכו'"

שבת לא ע"א

" והצפיה (לישועה) כוללת:

שיאת עין תדירית, גם באין שום הכרה גלויה תיצונית אל הישועה, כמו שהמצפה עומד על המשמר ימים על שנה, לפעמים גם באין לפניו דבר מחודש, ולא יעזוב עמדתו. ועוד כלול בזה שבכל עת מצא של איזו הערה שיראה שראוי לעשות איזה דבר לישועה יחיש פעולתו ולא יעזוב, כמו שהמצפה בראותו ע"פ צפייתו שבה שעת מעשה, לבריתה או הגנה מאיזה אויב וכאלה, עליו החובה לעשות מה שדרוש לטובת המצב, כן ירזז לעת הנכון, בלא איתור רגע וזמן. על אלה שתי התכונות הנראות כמתנגדות זו לזו-ההתמדה בצפיה מתשבת והזרז בעת הכושר, הוא הדבר הצריך להתרומם בעומק העיון של צפיה לישועה."

(עין אי"ה)

"עצבות מביאה מורך וחולשה, דכאון וייאוש, ומעבירה את האדם על דעתו ועל דעת קונו.

לעומת זאת, הצער על חורבן הבית והבנה שעוכב בניינו הוא חילול ה' והחשכת כל העולם, אינה מביאים לחולשה, אדרבה, מבררים הם לאדם יותר ויותר את האושר והתיקון השלם העתידיים להתגלות בהופעת ביהמ"ק ומתוך כך מתמלא האדם עוז וגבורה להיות פועל עם א-ל בתיקון עולם.

על מנת שהצער והאבלות על ביהמ"ק יהיו מתוך אהבה וגעגועים למעלתו, עלינו ללמוד על השלמות המופיעה בבניינו."

(הרב צבי ישראל טאו)